

ZAKON

O ELEKTRONSKOJ TRGOVINI

("Sl. glasnik RS", br. 41/2009, 95/2013 i 52/2019)

I OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i način pružanja usluga informacionog društva, obaveze informisanja korisnika usluga, komercijalna poruka, pravila u vezi sa zaključenjem ugovora u elektronskom obliku, odgovornost pružaoca usluga informacionog društva, nadzor i prekršaji.

Oblasti na koje se zakon ne primenjuje

Član 2

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na: zaštitu podataka o ličnosti, delatnost javnih beležnika i drugih srodnih profesija u pogledu primene poverenih javnih ovlašćenja, restriktivne sporazume u smislu propisa o zaštiti konkurencije, oporezivanje, zastupanje stranaka i zaštitu njihovih interesa pred sudovima, kao ni na igre na sreću sa novčanim ulozima, uključujući lutrijske igre, igre u kazinima, kladioničke igre i igre na sreću na automatima, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Značenje pojedinih izraza

Član 3

Pojedini izrazi u smislu ovog zakona imaju sledeće značenje:

1) *usluga informacionog društva* je usluga koja se pruža na daljinu, po pravilu uz naknadu putem elektronske opreme za obradu i skladištenje podataka, na lični zahtev korisnika usluga, a posebno trgovina putem interneta, nuđenje podataka i oglašavanje putem interneta, elektronski pretraživači, kao i omogućavanje traženja podataka i usluga koje se prenose elektronskom mrežom, obezbeđivanje pristupa mreži ili skladištenje podataka korisnika usluga;

2) *pružalac usluge informacionog društva* je pravno ili fizičko lice. Pružanje usluga informacionog društva u komercijalne svrhe može obavljati pravno ili fizičko lice koje je registrovano za obavljanje određene delatnosti u skladu sa zakonom;

3) *korisnik usluga* je svako fizičko lice, fizičko lice koje je registrovano za obavljanje određene delatnosti u skladu sa zakonom ili pravno lice koje zbog profesionalnih ili drugih ciljeva koristi usluge informacionog društva;

4) *potrošač* je fizičko lice koje kupuje robu, odnosno usluge radi zadovoljavanja ličnih potreba ili potreba domaćinstva;

5) *ugovor u elektronskom obliku* je ugovor zaključen između pružaoca usluge informacionog društva i korisnika usluge elektronskim putem upotrebom elektronskih sredstava;

6) *komercijalna poruka* je svaki oblik komunikacije u cilju promovisanja robe, usluga ili poslovnog ugleda pravnog ili fizičkog lica koje obavlja registrovanu delatnost, sa izuzetkom:

(1) davanja informacija koje omogućavaju neposredan pristup delatnosti ovog lica, kao što su informacije o njegovoj elektronskoj adresi ili adresi elektronske pošte;

(2) davanja, bez naknade, informacija koje su prikupljene istraživanjima ili na drugi sličan način, o robi, uslugama ili poslovnom ugledu ovog lica;

7) *operator elektronskih komunikacija* je lice definisano u smislu zakona kojim se uređuju elektronske komunikacije.

Primena

Član 4

Pružalac usluga sa sedištem u Republici Srbiji dužan je da postupa i pruža usluge u skladu sa zakonima i propisima donetim na osnovu zakona Republike Srbije.

Elektronska trgovina robom i uslugama jeste vid daljinske trgovine u smislu zakona kojim se uređuje trgovina.

Odredbe ovog zakona primenjuju se i na pitanja zaštite potrošača, ako su povoljnije za potrošača.

Ovlašćena strukovna udruženja i organizacije pružalaca usluga, mogu da uređuju poslovanje svojih članova svojim unutrašnjim pravilima - kodeksima.

Ako ovim zakonom nije drukčije određeno, na pravne odnose nastale iz ili u vezi sa ugovorima zaključenim elektronskim putem odnosno u elektronskom obliku, primenjuju se propisi kojima se uređuju obligacioni odnosi.

Sloboda pružanja usluga

Član 5

Pružanje usluga informacionog društva slobodno je.

Za pružanje usluga informacionog društva nije potrebna posebna dozvola ili odobrenje.

Sloboda prekograničnog pružanja usluga informacionog društva

Član 5a

Prekogranično pružanje usluga je pružanje usluga u Republici Srbiji ili Evropskoj uniji kada pružalac usluge nema sedište, odnosno nije poslovno nastanjen na teritoriji države u kojoj se usluga pruža.

Prekogranično pružanje usluga je slobodno.

Ministarstvo nadležno za elektronske komunikacije i informaciono društvo (u daljem tekstu: ministarstvo) preko inspekcije može, srazmerno cilju koji se želi postići, preduzeti mere ograničavanja slobode pružanja usluga informacionog društva iz člana 21. stav 3. ovog zakona pružaocima usluga sa sedištem u zemljama članicama Evropske unije, samo ako je to neophodno za zaštitu (od stvarne i ozbiljne opasnosti):

- 1) javnog poretka, a naročito sprečavanje, istraživanje, otkrivanje i gonjenje izvršilaca krivičnih dela, zaštitu maloletnika i borbu protiv izazivanja mržnje po osnovu rase, pola, vere ili nacionalnosti i povrede ljudskog dostojanstva pojedinca;
- 2) javne bezbednosti, uključujući zaštitu nacionalne bezbednosti i odbranu;
- 3) javnog zdravlja;
- 4) zaštitu potrošača uključujući i ulagače.

U slučaju nastupanja okolnosti iz stava 3. ovog člana, ministarstvo je dužno da:

- 1) o nameri izricanja mere iz stava 3. ovog člana obavesti Evropsku komisiju i nadležni organ zemlje članice Evropske unije u kojoj pružalac usluge ima sedište;

2) traži od nadležnog organa države sedišta pružaoca usluge da preduzme mere ograničavanja slobode pružanja usluge informacionog društva.

Ako nadležni organ države sedišta pružaoca usluge ne preduzme mere u roku od 15 dana od dana dostavljanja zahteva iz stava 4. ovog člana ili su preduzete mere nedovoljne, ministarstvo može preduzeti mere ograničavanja slobode pružanja usluga informacionog društva uz prethodno obaveštavanje nadležnog organa države sedišta pružaoca usluge i Evropske komisije.

Izuzetno od st. 4. i 5. ovog člana, ministarstvo može preduzeti mere ograničavanja slobode pružanja usluga informacionog društva pružaoca usluga sa sedištem u zemlji članici Evropske unije bez prethodnog obaveštenja zemlje članice Evropske unije u kojoj pružalac usluga ima sedište i Evropske komisije, ako postoji osnovana opasnost od nastanka štete zbog odlaganja preduzimanja mera.

U slučaju iz stava 6. ovog člana ministarstvo je dužno da, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana preduzimanja mera obavesti nadležni organ države sedišta pružaoca usluge i Evropsku komisiju o izrečenoj meri i razlozima zbog kojih se smatra da se radi o hitnom slučaju.

Ministarstvo postupa u skladu sa ovim članom na obrazloženi predlog organa javne vlasti nadležnog za pitanja iz stava 3. tač. 1)-4) ovog člana.

Pokretanje sudskog postupka usled nastupanja okolnosti iz stava 3. ovog člana ne isključuje obavezu ministarstva za postupanje u skladu sa ovim članom.

Mere kojima se ograničava sloboda pružanja usluga informacionog društva potrebno je ukinuti ili opozvati odmah nakon prestanka postojanja razloga zbog kojeg su određene, a na zahtev pružaoca usluge informacionog društva kome je mera izrečena, drugog zainteresovanog lica ili Evropske komisije.

Meru iz stava 10. ovog člana može opozvati ili ukinuti nadležno ministarstvo po službenoj dužnosti nakon prestanka razloga zbog kojih je mera određena.

Vlada uređuje sprovođenje administrativne saradnje i elektronske razmene podataka sa zemljama članicama Evropske unije u vezi sa nadzorom nad pružanjem usluga informacionog društva i preduzimanjem mera upozorenja.

II OBAVEZA INFORMISANJA I KOMERCIJALNA PORUKA

Obavezne informacije

Član 6

Pružalac usluga dužan je da, u obliku i na način koji je neposredno i stalno dostupan, korisnicima usluga i nadležnim organima državne uprave pruži sledeće informacije:

- 1) ime i prezime ili naziv pružaoca usluga;
- 2) sedište pružaoca usluga;
- 3) ostale podatke o pružaocu usluga na osnovu kojih korisnik usluga može sa njim brzo i nesmetano da ostvari komunikaciju, uključujući i elektronsku adresu;
- 4) podatke o upisu u Registar privrednih subjekata, odnosno drugi javni registar;
- 5) pojedinosti o nadležnom organu, ako delatnost pružaoca usluga podleže službenom nadzoru;
- 6) u pogledu posebno regulisanih delatnosti, odnosno profesija:
 - profesionalno ili slično strukovno udruženje kod koga je pružalac usluga registrovan;
 - profesionalni naziv i država koja ga je odobrila;
 - uputstva o profesionalnim pravilima u državi u kojoj se obavlja delatnost i mestu njihove dostupnosti;
- 7) poreski identifikacioni broj (PIB), kao i broj obveznika poreza na dodatu vrednost, iz potvrde o izvršenom evidentiranju za porez na dodatu vrednost izdate od strane nadležnog poreskog organa, ako je pružalac usluga obveznik poreza na dodatu vrednost.

Ako pružalac usluga navodi cene, one moraju biti jasno i nedvosmisleno naznačene, a posebno mora naznačiti da li su u te cene uključeni troškovi dostave, ostali manipulativni troškovi, porez i drugi troškovi koji na njih utiču.

Komercijalna poruka

Član 7

Komercijalna poruka koja je delimično ili u celini usluga informacionog društva mora da zadovolji sledeće uslove:

- 1) da je komercijalnu poruku moguće kao takvu jasno identifikovati u trenutku kada je korisnik usluga primi;

- 2) da je lice u čije ime je komercijalna poruka sačinjena moguće jasno identifikovati;
- 3) da svaki promotivni poziv za stavljanje ponude iz komercijalne poruke (uključujući popuste i poklone) mora kao takav biti jasno identifikovan;
- 4) da uslovi koji moraju biti ispunjeni za stavljanje ponude iz komercijalne poruke moraju biti lako dostupni, kao i da su predloženi na jasan i nedvosmislen način.

Slanje komercijalne poruke

Član 8

Slanje komercijalne poruke elektronskim putem, dozvoljeno je samo uz prethodni pristanak lica kome je takva vrsta poruke namenjena.

Pružalac usluge dužan je da redovno proverava i prihvata opoziv pristanka koji upućuje lice koje ne želi da prima takve komercijalne poruke.

III UGOVORI U ELEKTRONSKOM OBLIKU

Punovažnost ugovora

Član 9

Ugovor može biti zaključen elektronskim putem, odnosno u elektronskom obliku.

Ponuda i prihvatanje ponude mogu se dati elektronskim putem, odnosno u elektronskom obliku.

Kada se elektronska poruka, odnosno elektronski oblik koristi prilikom zaključenja ugovora, takvom ugovoru se ne može osporiti punovažnost samo zbog toga što je sačinjen u elektronskom obliku.

Ugovori na koje se zakon ne primenjuje

Član 10

Odredbe člana 9. st. 1. i 3. ovog zakona ne primenjuju se na ugovore za koje je posebnim zakonom predviđeno da se ne mogu zaključiti u elektronskoj formi.

Odredbe člana 9. st. 1. i 3. ovog zakona ne primenjuju se na ugovore i druge pravne poslove za koje je posebnim zakonom propisano da se sačinjavaju u formi javno potvrđene (solemnizovane) isprave ili u formi javnobeležničkog zapisa ili je za njihovu punovažnost potrebno da potpisi ugovarača budu overeni, osim ako je

drugačije propisano posebnim zakonom ili propisima kojima se uređuju overa potpisa, potvrđivanje i sačinjavanje isprava.

Odredbe člana 9. st. 1. i 3. ovog zakona ne primenjuju se na ugovore o jemstvu i iskaze volje jemaca, ako je jemac lice koja deluje izvan okvira trgovačke, poslovne ili profesionalne delatnosti.

Elektronski potpis

Član 11

(Brisan)

Obavezni podaci i obaveštenja pre zaključenja ugovora

Član 12

Pružalac usluga dužan je da potencijalnom korisniku usluga, pre zaključenja ugovora o pružanju usluga, obezbedi na jasan, razumljiv i nedvosmislen način podatke i obaveštenja o:

- 1) postupku koji se primenjuje kod zaključivanja ugovora;
- 2) ugovornim odredbama;
- 3) opštim uslovima poslovanja, ako su sastavni deo ugovora;
- 4) jezicima na kojima ugovor može biti zaključen;
- 5) kodeksima ponašanja u skladu sa kojima postupaju pružaoci usluga i kako se ti kodeksi mogu pregledati elektronskim putem.

Pružalac usluga dužan je da potencijalnom korisniku usluga, pre zaključenja ugovora, obezbedi tehnička sredstva za prepoznavanje i ispravljanje pogrešnog unosa podataka u poruku pre njene predaje ili slanja.

Ugovorne strane koje nisu potrošači u međusobnim ugovornim odnosima mogu izričito ugovoriti odstupanje od odredaba st. 1. i 2. ovog člana.

Odredbe st. 1, 2. i 3. ovog člana ne primenjuju se na ugovore zaključene putem elektronske pošte, odnosno drugim vidom lične komunikacije ostvarene elektronskim putem.

Dostupnost ugovora

Član 13

Pružalac usluga dužan je da obezbedi da tekst ugovora i odredbe opštih uslova poslovanja koje su sastavni deo ugovora zaključenih u elektronskom obliku budu dostupni korisnicima usluga na način koji omogućava njihovo skladištenje, ponovno korišćenje i reprodukovanje.

Potvrda prijema

Član 14

Pružalac usluga dužan je da, bez odlaganja, elektronskim putem, posebnom elektronskom porukom, potvrdi prijem elektronske poruke koja sadrži ponudu ili prihvata ponude za zaključenje ugovora.

Ugovorne strane, koje nisu potrošači, u međusobnim ugovornim odnosima mogu izričito ugovoriti odstupanje od odredbe stava 1. ovog člana.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se na ugovore zaključene putem elektronske pošte, odnosno drugim vidom lične komunikacije ostvarene elektronskim putem.

Vreme zaključenja ugovora

Član 15

Ugovor u elektronskom obliku smatra se zaključenim onog časa kada ponuđač primi elektronsku poruku koja sadrži izjavu ponuđenog da prihvata ponudu.

Ponuda i prihvata ponude, kao i druge izjave volje učinjene elektronskim putem, smatraju se primljenim kada im lice kome su upućene može pristupiti.

IV ODGOVORNOST PRUŽAOCA USLUGA

Isključenje odgovornosti

Član 16

Pružalac usluga koji prenosi elektronske poruke koje mu je predao korisnik usluga, nije odgovoran za sadržaj poslate poruke i njeno upućivanje, ako nije:

- 1) inicirao prenos;
- 2) izvršio odabir podataka ili dokumenata koji se prenose;

- 3) izuzeo ili izmenio podatke u sadržaju poruke ili dokumenata;
- 4) odabrao primaoca prenosa.

Prenos poruka i pružanje pristupa porukama iz stava 1. ovog člana moraju biti obavljeni na način koji omogućava automatsko, posredničko i privremeno skladištenje prenetih poruka i u njima sadržanih podataka i moraju biti privremeno skladištene samo u vremenskom periodu koji je neophodan za prenos poruka.

Pružalac usluga informacionog društva koji prenosi elektronske poruke koje mu je predao korisnik, dužan je da tokom pružanja usluge informacionog društva i minimum 30 dana nakon prestanka pružanja usluge čuva podatke o korisniku usluge informacionog društva, a naročito podatke o IP adresi sa koje korisnik pristupa uslugama informacionog društva tog pružaoca.

Privremeno skladištenje podataka

Član 17

Pružalac usluga koji podatke unete od strane korisnika usluga prenosi posredstvom komunikacione mreže, nije odgovoran za automatsko, posredničko i privremeno skladištenje koje služi samo za efikasnije formiranje prenosa podataka traženih od strane drugih korisnika usluga, ako:

- 1) ne menja podatke;
- 2) uvažava uslove za pristup podacima;
- 3) postupa u skladu sa pravilima za ažuriranje podataka;
- 4) deluje u skladu sa dozvoljenom primenom tehnologija za prikupljanje podataka;
- 5) ukloni ili onemogući pristup podacima koje je čuvao odmah nakon saznanja da su podaci uklonjeni iz prenosa posredstvom mreže ili je onemogućen pristup do njih, kao i kada je sud, odnosno drugi nadležni organ, naredio njihovo uklanjanje ili onemogućavanje pristupa.

Trajno skladištenje podataka

Član 18

Pružalac usluga koji skladišti podatke pružene od strane korisnika usluga, na zahtev korisnika usluga, nije odgovoran za sadržaj skladištenog podatka, ako:

1) nije znao niti je mogao znati za nedopušteno delovanje korisnika usluga ili za sadržaj podatka;

2) odmah nakon saznanja da se radi o nedopuštenom delovanju ili podatku ukloni ili onemogući pristup tom podatku.

Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuje se u slučajevima kada je korisnik usluga lice zavisno na bilo koji način od pružaoca usluga (povezana privredna društva u smislu zakona kojim se uređuje položaj privrednih društava).

Linkovi

Član 19

Pružalac usluga koji posredstvom elektronskog upućivanja omogući pristup podacima drugog pružaoca usluga, nije odgovoran za te informacije, ako:

1) nije znao niti je mogao znati za nedopušteno delovanje korisnika usluga ili za sadržaj podataka u tim informacijama;

2) odmah nakon saznanja da se radi o nedopuštenom delovanju ili podatku ukloni ili onemogući pristup podacima.

Obavezna obaveštenja

Član 20

Prilikom pružanja usluga informacionog društva, pružalac usluga nije dužan da pregleda podatke koje je skladištio, preneo ili učinio dostupnim, odnosno da ispituje okolnosti koje bi upućivale na nedopušteno delovanje korisnika usluga.

Pružalac usluga mora da obavesti nadležni državni organ ako osnovano sumnja da:

1) korišćenjem njegove usluge korisnik usluga preduzima nedopuštene aktivnosti;

2) je korisnik njegove usluge pružio nedopušteni podatak.

Pružalac usluga dužan je da na osnovu odgovarajućeg sudskog, odnosno upravnog akta, predoči sve podatke na osnovu kojih se može preduzeti otkrivanje ili gonjenje počinitelaca krivičnih dela, odnosno zaštita prava trećih lica.

Obaveštenje o nedopuštenom delovanju ili podatku na osnovu kojeg pružalac usluga postupa u smislu člana 18. stav 1. tačka 2) i člana 19. stav 1. tačka 2) ovog zakona, mora da sadrži podatke o pošiljaocu obaveštenja, preciznom opisu mesta

na internet stranici, odnosno drugom elektronskom prikazu na kojem se javlja nedopušteni podatak, kao i obrazloženje nedopuštenosti.

Pružalac usluge informacionog društva je dužan da ukloni nedopušteni sadržaj bez odlaganja, a najkasnije u roku od dva radna dana od dana prijema akta organa nadležnog za primenu i postupanje po zakonu čija je odredba povređena, a kojim mu se nalaže uklanjanje nedopuštenog sadržaja. Nadležni organ donosi akt po službenoj dužnosti ili po zahtevu stranke.

Po zahtevu trećeg lica, pružalac usluge informacionog društva je dužan da bez odlaganja, a najkasnije u roku od dva radna dana od dana prijema zahteva tog lica ukloni nedopušteni sadržaj, osim ukoliko smatra da objavljeni sadržaj nije u suprotnosti sa odredbama zakona. U tom slučaju, pružalac usluge informacionog društva može da se obrati organu nadležnom za primenu i postupanje po zakonu i zahteva da nadležni organ utvrdi da li su u konkretnom slučaju povređene odredbe zakona, usled čega je potrebno sadržaj ukloniti.

Akt nadležnog organa iz st. 5. i 6. ovog člana kojim se pružaocu usluge informacionog društva nalaže uklanjanje nedopuštenog sadržaja obavezno sadrži precizan opis mesta na internet stranici, odnosno drugom elektronskom prikazu na kojem se javlja nedopušten sadržaj, kao i obrazloženje nedopuštenosti.

V NADZOR

Nadzor nad primenom zakona

Član 21

Nadzor nad primenom ovog zakona vrši ministarstvo nadležno za poslove trgovine i usluga, odnosno ministarstvo nadležno za poslove elektronskih komunikacija i informacionog društva.

Inspekcijski nadzor nad primenom ovog zakona ministarstvo nadležno za poslove trgovine i usluga vrši preko tržišnih inspektora, a ministarstvo nadležno za poslove elektronskih komunikacija i informacionog društva preko inspektora za usluge informacionog društva, u skladu sa ovim zakonom i propisima kojima se uređuje inspekcijski nadzor.

Inspektor za usluge informacionog društva obaveštava operatora elektronskih komunikacija da je izrečena mera iz člana 5a ovog zakona i izdaje nalog operatoru, shodno kojem se operator obavezuje da onemogući pristup uslugama pružaoca usluge informacionog društva koji ima sedište u zemlji članici Evropske unije.

Operator elektronskih komunikacija dužan je da postupi po nalogu inspektora iz stava 3. ovog člana i onemogući pristup uslugama pružaoca usluge koji ima sedište u zemlji članici Evropske unije u skladu sa svojim tehničkim mogućnostima.

Radi vršenja nadzora, pružaoci usluga dužni su da ovlašćenim licima organa iz stava 2. ovog člana bez odlaganja pokažu ili dostave potrebne podatke i dokumentaciju u vezi sa predmetom nadzora.

U cilju primene ovog zakona, u delu koji se odnosi na uklanjanje nedopuštenog sadržaja, organi nadležni za primenu i postupanje po zakonima saraduju sa tržišnom inspekcijom i obaveštavaju se o nepravilnostima i povredama zakona koje su utvrdili. U postupku inspeksijskog nadzora, tržišni inspektor proverava da li pružalac usluge informacionog društva postupava u skladu sa aktom organa nadležnog za primenu i postupanje po zakonu kojim mu je naloženo uklanjanje nedopuštenog sadržaja.

Mera ograničenja pružanja usluga informacionog društva

Član 21a

Na zahtev subjekta čija su prava povređena, sud može odrediti meru ograničenja pružanja usluge informacionog društva, ako podnosilac zahteva učini verovatnim postojanje povrede, odnosno nastupanje nenadoknadive štete.

Sud može merom iz stava 1. ovog člana da naredi uklanjanje spornog sadržaja, zabranu radnji koje su dovele do kršenja prava, odnosno drugog oblika zaštite srazmerno cilju koji se želi postići merom.

Po nalogu iz mere iz stava 1. ovog člana, dužni su da postupaju svi pružaoci usluga koji prenose, skladište ili omogućavaju pristup podacima na koje se mera odnosi.

Na postupak, nadležnost i uslove određivanja mere iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju pravila o privremenim merama, u skladu sa zakonom kojim se uređuje izvršenje i obezbeđenje.

VI KAZNENE ODREDBE

Prekršaji

Član 22

Novčanom kaznom od 100.000 do 1.500.000 dinara kazniće se za prekršaj pružalac usluga - pravno lice, ako:

1) potencijalnom korisniku usluga, pre zaključenja ugovora, ne obezbedi na razumljiv i nedvosmislen način propisane podatke i obaveštenja (član 12. stav 1);

2) ne omogući pristup tekstu ugovora i opštih uslova poslovanja na način koji omogućava da ih korisnik usluga može skladištiti, ponovo koristiti i reprodukovati (član 13);

3) ne ukloni ili ako ne uskrati pristup podacima koje je čuvao odmah nakon saznanja da su podaci uklonjeni iz prenosa posredstvom mreže ili onemogućen pristup do njih, kao i kada je sud, odnosno drugi nadležni organ naredio njihovo uklanjanje ili onemogućavanje pristupa (član 17. stav 1. tačka 5);

4) ne ukloni ili ako ne uskrati pristup podatku, odmah nakon saznanja da se radi o nedopuštenom delovanju ili podatku (član 18. stav 1. tačka 2);

5) ne ukloni ili ako ne uskrati pristup podatku odmah nakon saznanja da se radi o nedopuštenom delovanju ili podatku (član 19. stav 1. tačka 2);

6) ne obavesti nadležni državni organ o nedopuštenim aktivnostima ili podacima korisnika njegove usluge ili ne predoči sve podatke, saglasno odgovarajućem sudskom, odnosno upravnom aktu (član 20. st. 2. i 3);

7) ne ukloni nedopušteni sadržaj u skladu sa aktom organa nadležnog za primenu i postupanje po zakonu (član 20. st. 5. i 6);

8) ako bez odlaganja ne pokaže ili ne dostavi potrebne podatke ili dokumentaciju radi vršenja nadzora (član 21. stav 5).

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 do 150.000 dinara.

Ako prekršaj iz stava 1. ovog člana učini pružalac usluga - preduzetnik, kazniće se novčanom kaznom od 10.000 do 300.000 dinara.

U slučaju posebno teških povreda ili ponavljanja povreda iz stava 1. ovog člana može se izreći zabrana vršenja delatnosti pravnom licu u trajanju od tri do šest meseci.

Novčanom kaznom od 100.000 dinara kazniće se za prekršaj pružalac usluga - pravno lice ako:

1) korisnicima usluga i nadležnim organima državne uprave ne pruži propisane informacije u obliku i na način koji je neposredno i stalno dostupan (član 6);

2) postupi suprotno članu 8. ovog zakona.

Za radnje iz stava 5. ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 dinara.

Ako prekršaj iz stava 5. ovog člana učini pružalac usluga - preduzetnik, kazniće se novčanom kaznom od 20.000 dinara.

Novčanom kaznom od 50.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj operator elektronskih komunikacija - pravno lice ukoliko ne postupi po nalogu inspektora za usluge informacionog društva iz člana 21. stav 3. ovog zakona.

Za radnju iz stava 8. ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 do 150.000 dinara.

Ako prekršaj iz stava 8. ovog člana učini operator elektronskih komunikacija - preduzetnik, kazniće se novčanom kaznom od 10.000 do 300.000 dinara.

VII ZAVRŠNA ODREDBA

Član 23

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni član Zakona o izmenama i dopunama Zakona o elektronskoj trgovini

("Sl. glasnik RS", br. 52/2019)

Član 10

Podzakonski akt iz člana 2. ovog zakona doneće se do ulaska Republike Srbije u Evropsku uniju.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", osim odredaba člana 2. ovog zakona (novi član 5a) i člana 8. ovog zakona (u delu izmenjenog člana 21. st. 3. i 4), koje se primenjuju od dana ulaska Republike Srbije u Evropsku uniju.